

UZASADNIENIE

Strona powodowa w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 6.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu, powód wskazywał, iż pozwany wykonywał na jego rzecz roboty polegające na odnowieniu reklamy i boni pylonu znajdującej się przed siedzibą powoda. Pozwany wykonał wszystkie prace wystawiając z tego tytułu stosowną fakturę VAT, którą powód uregulował w całości. Po wykonaniu powyższych prac, wyszły na jaw wady techniczne co też skutkowało wezwaniem pozwanego do ich usunięcia pod rygorem wykonania zastępczego. W związku z brakiem stosownej reakcji, strona powodowa zleciła wykonanie budowlanej oceny technicznej (k.32-35), powierzając w oparciu o jej zapisy wykonanie prac innemu podmiotowi. Prace związane z przygotowaniem opinii oraz wykonaniem zastępczym wycenione zostały odpowiednio na 488 zł oraz 5.612 zł co też odpowiada łącznej kwocie dochodzonej pozwem. Z przedstawionych dokumentów wynika, że pozwany ostatecznie odmówił zapłaty powyższej kwoty, stąd też przedmiotowe powództwo stało się zasadne.

Ostatecznie w dniu 18 marca 2011 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględniono żądanie pozwu w całości. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż przedmiotowe prace wykonane zostały w całości a powód nie wnosił zastrzeżeń do wykonanych prac.

W wyroku z dnia 10 maja 2013 r. Sąd Rejonowy podtrzymał powództwo zasądając od pozwanego kwotę 6.100 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Sąd Rejonowy, po dokonanej analizie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz zeznań świadków wskazał, że strona powodowa uprawniona była do powierzenia wykonania prac wykonawcy zastępczemu na koszt pozwanego a tym samym powództwo było zasadne.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona pozwana podnosząc zarzut naruszenia art. 636 § 1 zd. 2 kc w zw. z art. 656 § 1 kc, 65 § 1 kc, 471 kc, 233 § 1 kpc oraz 479¹² § 1 kpc wnosząc jednocześnie o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zarzuty apelacji są uzasadnione.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne, jednakże błędnie rozstrzygnął o żądaniu strony powodowej, poprzez przyjęcie niewłaściwej kwalifikacji prawnej dochodzonego przez nią roszczenia.

Słusznie Sąd Rejonowy łączący strony stosunek prawny zakwalifikował jako umowę o roboty budowlane (art. 647 kc i nast.). Z uwagi na to, że przedmiotem umowy były min roboty związane z remontem obiektu budowlanego – pylonu reklamowego - z przepisami prawa budowlanego, kwalifikacja ta nie budziła zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Spór sprowadzał się rozstrzygnięcia czy, pozwany wykonał roboty wadliwie a jeśli tak, czy stronie powodowej przysługiwało roszczenie o zwrot kosztów zastępczego usunięcia wad, ujawnionych po ich odbiorze, w sytuacji gdy pozwany nie usunął wad w wyznaczonym terminie.

Zgodnie z art. 656 § 1 k.c do roszczeń inwestora z tytułu wadliwego wykonania robót budowlanych mają zastosowanie przepisy o odpowiedzialności przyjmującego zamówienie w umowie o dzieło.

Według Sądu Rejonowego, strona powodowa uprawniona była, zgodnie z treścią art. 636 § 1 zd. 2 kc, do powierzenia wykonania prac poprawkowych wykonawcy zastępczemu na koszt pozwanego, a poniesione koszty zastępczego

wykonania stanowiły szkodę, której strona powodowa mogła dochodzić od pozwanego na podstawie przepisów ogólnych o odpowiedzialności kontraktowej to jest art. 471 kc. Stanowisko to podważył w apelacji powód, zarzucając błędne zastosowanie art. 636 § 1 k.c. w zw. z art. 656 § 1 k.c. Z zarzutem tym należy się zgodzić.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika jednoznacznie i okoliczność ta nigdy nie była kwestionowana, że strona powodowa wykonane przez pozwanego roboty budowlane odebrała i zapłaciła mu należne wynagrodzenie. Wady robót ujawniły się w miesiącu następnym po zapłacie umówionego wynagrodzenia. W tym stanie rzeczy stronie pozwanej jako zamawiającemu – inwestorowi służyły roszczenia przewidziane w art. 637 k.c. mającym z mocy art. 656 § 1 k.c. odpowiednie zastosowanie w razie ujawnienia wad wykonanych robót. Zgodnie z treścią tego przepisu jeżeli dzieło ma wady, zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin, z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmie naprawy. Przyjmujący może odmówić naprawy, gdyby wymagała nadmiernych kosztów.(§ 1) Gdy wady usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne; jeżeli wady nie są istotne, zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. To samo dotyczy przypadku, gdy przyjmujący zamówienie nie usunął wad w terminie wyznaczonym przez zamawiającego (§ 2).

Jak wynika z powołanego wyżej przepisu, w sytuacji, gdy wady ujawniły się już po odbiorze robót strona powodowa powinna wyznaczyć powodowi odpowiedni termin do ich usunięcia, co też uczyniła. Jednakże w przypadku, gdy pozwany nie usunął wad w określonym terminie, stronie powodowej służyło roszczenie o obniżenie zapłaconego wynagrodzenia. Kwota, o którą zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia, może odpowiadać kosztom poniesionym w związku z zastępczym usunięciem wad, jednakże strona powodowa w ogóle nie wystąpiła z takim roszczeniem sam sąd zaś nie może zmienić podstawy faktycznej dochodzonego roszczenia.

Już tylko z tego względu roszczenie, którego strona powodowa dochodziła w rozpoznawanej sprawie, nie istniało. Przepis art. 636 kc nie ma bowiem zastosowania po zakończeniu zleconych prac (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 3 listopada 2000 r. IV CKN 152/2000). Strona powodowa, mogła zlecić wykonanie zastępcze wyłącznie do czasu ukończenia dzieła a nie po ich zakończeniu.

W tej sytuacji dalsze zarzuty apelacji mają charakter drugorzędny. Jakkolwiek pozwany podnosił konsekwentnie, że ujawnione wady pylonu nie miały bezpośredniego związku z wykonanymi przez niego pracami remontowymi, to jednak z opinii rzeczoznawcy, którą złożyła do akt strona powodowa, pozwany uzupełnił ubytki tynku na pylonie spoiwem gipsowym, które nie nadaje się do robót zewnętrznych, co wskazywałoby na złą jakość robót pozwanego. Osobną kwestią jest wartość robót poprawkowych z uwagi na ich zakres. Ustalenie tej wartości wymagałoby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, wydaje się bowiem, że prace wyszczególnione w notatce z 9 czerwca 2010 r. wykraczają poza zakres robót określony w § 1 umowy z dnia 14 sierpnia 2009 r. Przy braku takich ustaleń nie można nadto uznać, że dochodzona kwota odpowiada szkodzie jaką strona powodowa poniosła w związku z wadliwym wykonaniem robót przez pozwanego. Podstawę dochodzenia takiego roszczenia mógłby jednak **stanowiąc art. 566 § 1 w zw. z art. 639 i art. 656 kc.** Przypomnieć jednak w tym miejscu należy, że strona powodowa żądała zwrotu kosztów zastępczego usunięcia wad a takie roszczenie jej nie służyło.

Z przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo, uznając, że roszczenie strony powodowej nie istnieje. . O kosztach postępowania apelacyjnego, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.